

Novičke NS

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1108

08.06.2024 (135)

Michael Kühnen

Druga revolucija II. zvezek: Ljudska država

5. del

Dediči in izvajalci starega delavskega gibanja so postali nacionalsocializem in fašizem. Simbolično je, da so bile delavske organizacije - KPD, SPD in sindikati - leta 1933 praktično brez množične podpore in so morale brez odpora sprejeti svoj razpad.

In simbol prehoda od marksističnega k nacionalnemu delavskemu gibanju je tudi to, da je šele nacionalsocialistična ljudska država izpolnila staro zahtevo in razglasila dan boja delavskega razreda, prvi maj, za državni spominski dan.

Nekaj podobnega je dosegel italijanski fašizem, katerega duce - Benito Mussolini - je to spremembo utelešal v svoji osebi, saj je bil najprej vodja revolucionarnega krila socialistične stranke in glavni urednik osrednjega organa "Avanti". Zdaj se je povsod, kjer pest ni več grozila, temveč je bila odprta roka iztegnjena v fašističnem pozdravu, lahko začel tisti razvoj, ki je delavce enakopravno vključil v nacionalno skupnost, z oblikovanjem nacionalnega socializma pripeljal delavsko gibanje do zmage in končal razredni boj.

Ta Volksgemeinschaft ima še danes učinke - vsaj v Nemčiji, kjer je bil uresničen bolj energično in odločno kot v času fašizma.

Oživljanje reformnega socializma, socialnega demokratizma in sindikatov po vojni, ki nam je bila vsiljena, ni le reakcionarno, ampak dolgoročno ogroža

enotnost našega naroda, ki se je rodila v tako velikih težavah in žrtvah. Ta politični tok je preživel samega sebe, ne ustreza ne stvarnosti ne potrebam ljudstva ali celo delavskega razreda in lahko v najboljšem primeru prinese katastrofo.

Od sredine šestdesetih let je marksizem prevzel velik del mlade intelektualne elite našega naroda. Jedro tega "neomarksizma" je bilo in ostalo študentsko gibanje, ki pa je kmalu postalo žrtev ideološke slepe ulice. Revolucionarna iskra se ni razširila na delavski razred, ker buržoazna razredna aroganca marksističnih študentov ni upoštevala potreb širokih ljudskih množic in jih je celo zasmehovala kot "malomeščanske ideje".

Posledica tega je bil neuspeh študentskega gibanja in njegova razcepljenost na oborožene revolucionarje, reformne socialiste, ortodoksne komuniste, maoiste/staliniste in nedogmatične socialiste in druge. Zanimajo nas le slednji, ki so v zadnjih letih dosegli precej političnih uspehov:

Del nove levice, ki je na primer organiziran v protijedrskem gibanju ter alternativnih skupinah in listah, je treba z ideološkega vidika jemati precej resno. Tu delujejo mladi idealisti in revolucionarji. Kot sem pojasnil že v "Veri in boju", je treba tem mladim pojasniti, da bodo, če se bodo začeli postopoma odmikati od marksističnih dogem in iskati novo vrsto socializma, neizogibno padli pod urok fašističnih - če ne celo nacionalsocialističnih - idej.

Odkar se je nedogmatična levica začela resno ukvarjati s slabostmi marksistične dogmatike, se nam neopazno približuje, ne da bi si to želela, ne da bi se tega zavedala in ob ohranjanju brezumne, psevdomoralistične "antifašistične" frazeologije.

Tako se nacionalsocialisti in nedogmatični socialisti - resda tudi maoisti/stalinisti - strinjajo v različnih točkah kritike kapitalizma in antisemitizma, oboji nasprotujejo razdelitvi in podreditvi sveta med kapitalizem in mozaični komunizem, iščejo tretjo pot med velesilami in njihovo ideologijo ter so revolucionarji. Nova levica začne odkrivati nacionalno vprašanje, medtem ko opažamo, da imajo korporativizem in rasno-demokratske ideje nekaj skupnega.

Občasno se na obrobju političnih sporov obe strani srečata z neverjetnimi ideološkimi srečanji: Na shodih proti sovjetskemu imperializmu, v podporo palestinski revoluciji, na protestih proti uničevanju okolja.

Seveda vedno prevladujejo nezdržljivosti, saj levica deluje na podlagi povsem drugačnega odnosa do življenja, nacionalsocializem pa ostaja zanesljiv branik pred kakršnim koli marksistično oblečenim suženjstvom, toda kolikor mlada levica začne dvomiti o marksističnih dogmah, se kljub temu, tako kot prej,

dotikajo "desničarji z leve" in "levičarji z desnice", nedogmatični socialisti in revolucionarni nacionalsocialisti. Te dotike moramo izkoristiti, da tem zavedenim mladim idealistom vrnemo vero v njihov narod, ne da bi jim pri tem odvzeli sanje o revoluciji.

Toda nosilec revolucije je celotno ljudstvo - ne proletariat.

Nosilec revolucije je nacionalsocializem. V nacionalsocializmu se vsi nacionalni, socialistični in revolucionarni tokovi na koncu združijo in oblikujejo ljudsko državo prihodnosti. Ni želja delavcev, da bi izpolnili nalogo, ki jim jo je namenil Karl Marx. Delavec je lahko k temu prisiljen le s silo. Cilj delavca je raje postati enakopraven in spoštovan član Volksgemeinschaft. Za to se bori Nacionalsocialistična nemška delavska stranka!

Če torej želimo vzpostaviti ljudsko državo in ne partijske diktature, se moramo obrniti na ljudstvo, namesto da bi proletariatu naložili nalogo, ki je ne more in noče izpolniti.

Nekateri idealistični navdušenci si prizadevajo za celotno ČLOVEŠTVO. Pri tem se vzdržimo tudi dejstva, da tako visoka finančna kot komunistična vodstvena klika - obe pod sionističnim vplivom - zlorabljata te težnje za pospeševanje gradnje svetovne prisilne države, ki jo načrtujeta. Tudi brez te zlorabe bi ideologija človeštva ostala pogubna zabloda. Res je, da se človeštvo prvič v svoji zgodovini sooča s skoraj nerešljivimi globalnimi problemi, ki jih ni več mogoče reševati v okviru nacionalnih držav in ki zahtevajo skupne, vseobsegajoče ukrepe.

Vendar nas izkušnje učijo, da je sodelovanje ali celo združevanje mogoče le, kadar gre za veliko skupno nalogo ali nevarnost, ki ogroža življenje vseh. Niti eno niti drugo ni mogoče, če imamo v mislih celotno človeštvo. Nasprotno:

Beli svet bi propadel, če bi svojo nalogo videl kot spodbujanje preostalega človeštva na način, ki ga zahteva abstraktna planetarna pravičnost. Ne bi mogli ohraniti svojega življenjskega standarda niti ravni tehničnega in znanstvenega razvoja, naša rasna šibkost pa bi v teh okoliščinah celo ogrozila naše biološko preživetje.

Nasprotja interesov in ciljev med rasami so tako temeljna in nepremostljiva, da bodo celoplanetarne rešitve še dolgo povsem nepredstavljive. Prav tako ni na vidiku nobene velike skupne grožnje. Res je, da problemi naslednjega tisočletja zahtevajo nadnacionalne, politične enote - vendar na rasni osnovi!

Beli svet je tisti, ki se sooča s skupnimi nalogami in je izpostavljen enakim nevarnostim, ne pa človeštvo. Zato je tudi naš cilj arijska skupnost narodov in ne

nerealna, navdušena predstava o človeštvu, ki ne obstaja kot enotnost in lahko v bližnji prihodnosti obstaja kvečjemu kot srhljiva grožnja suženjske družbe pod sionistično nadvlado, v kateri bo bela rasa prisiljena ali zapeljana v križanje in bo tako izginila s sveta.

Zavezništva in zveze s tujimi rasnimi narodi so možne in koristne - kot nekoč os Berlin - Tokio - ali v prihodnosti enotnost rimskega sveta. To so zahteve odgovorne nacionalne politike.

"Človeštvo" pa ostaja iluzija, ki pozablja na rasni boj kot temeljno dejstvo, ker se je pripravljeno predati. Večni mir je iluzija - in to niti ne posebno lepa! Pomeni namreč konec sveta, kot ga poznamo, sveta boja in moške preizkušnje. To bi bilo paralizirajoče končno stanje umirajoče rase, ki se je umaknila v mračni kotiček svetovne zgodovine in čaka, kdo ji bo potegnil volno čez oči in razširil meso.

Videli smo, da je materializem nečloveški, da je religiozni vtis preteklo zgodovinsko obdobje in da je privrženost svobodi posameznika, proletariatu ali celo človeštvu odklon človeške misli. Tako nas naš razum, tako kot večni zakon narave, usmerja k osnovni strukturi vsega življenja:

Ponovno spoznavamo resnice nacionalsocializma - naj nam bodo všeč ali ne.

Kolikor vem, so bili naši angleški tovariši tisti, ki so po vojni prvi povzeli to osnovno resnico v kratkem in nepozabnem sloganu, ki danes določa politično delo nacionalsocialistov po vsem arijskem svetu:

Za raso in narod!

Za raso in narod!

Pozoren bralec je morda opazil, da sem pogosto omenjal razliko v oceni nacionalsocializma in fašizma. Na tem mestu je koristno razložiti razliko. Tega ne počnem zato, da bi ustvaril razkol med nami in našimi fašističnimi tovariši ali da bi celo dokazal, da je fašizem napačen:

Fašizem je edini svetovni nazor v našem kulturnem prostoru, ki ni sovražen nacionalsocializmu. Pred vojno, med njo in po njej so se fašisti borili z nami, na začetku - v dvajsetih letih - je bila fašistična revolucija za nas svetel zgled in spodbudno sporočilo - **Adolf Hitler: "Rjava srajca verjetno ne bi nikoli obstajala brez črne srajce."**

Kljub temu nacionalsocializem ni le nemški fašizem.

Seveda prevladujejo podobnosti v obliki in vsebini, razlike pa so še bolj zabrisane zaradi dejstva, da so bili in so nacionalsocialistični tokovi v skoraj vseh fašističnih gibanjih v belem svetu. In nekatera od teh gibanj so se zaradi politične taktike le imenovala fašistična namesto nacionalsocialistična.

Če nacionalizem, socializem - razumljen kot korporativistična ideja ljudske skupnosti - in zavedanje o pomenu rase imenujemo bistvene temelje naše vere ter v kapitalizmu, komunizmu in sionizmu vidimo glavne sovražnike, hitro spoznamo ključno razliko - fašizem ni nujno rasističen in v sionizmu ne vidi sovražnika v vseh okoliščinah.

Zato so po vojni obstajale fašistične države - ne pa nacionalsocialistične - ne glede na rasni izvor teh sistemov. Najbolj znani med njimi so:

Argentina pod Peronom, Indonezija pod Sukarnom, Egipt pod Naserjem in afriška Gana pod Kwamejem Nkrumahom. Da - v skrajnih okoliščinah bi lahko sionizem opisali kot neke vrste judovski fašizem.

Medtem ko se torej nacionalsocializem zavestno omejuje na belo raso in zato zaradi skupnih problemov, nalog in interesov ohranja tudi svojo ideološko enotnost in enotnost - na primer med nemškim, angleškim ali ameriškim nacionalsocializmom ne more biti resnega konflikta - , moramo v primeru fašističnih gibanj vedeti, da je treba zaveznitva najprej skleniti in se o njih pogajati ter da niso nujno posledica ideoloških skupnih značilnosti.

Fašizem je zaradi odsotnosti rasne podlage tudi bolj usmerjen k državi in njeni obliki kot mi. Njegov nacionalizem je včasih bolj staromoden in ni usmerjen v prihodnost - državni nacionalizem namesto ljudskega nacionalizma, kot je naš. Zato so v skrajnem primeru možni konflikti in celo vojne med fašističnimi, nikoli pa med nacionalsocialističnimi državami.

Spoštovati moramo, če se belci namesto za nacionalsocializem odločijo za fašizem, vendar se morajo tovariši zavedati težav, ki jih ta odločitev prinaša. Zato sem za enkrat tako jasno izrazil razlike med obema idejama, ne da bi hotel uničiti staro, preizkušeno tovarištvo med nacionalsocialistično in fašistično revolucijo.

V tem je smisel našega osebnega in nacionalnega življenja. Boj za preživetje in nov razcvet arijskega človeštva združuje naš mali jaz z mogočnim tokom zgodovine. Pred našimi očmi se porajajo sanje o novi napredni civilizaciji. Čez nekaj let bo arijec vstopil v novo tisočletje svojega zgodovinskega obstoja. Samo od nas je odvisno, ali bo to postalo nagrobnik ali spomenik novi veličini.

Nacionalsocialisti želimo oblikovati red naslednjega tisočletja! Ne moremo

ugibati, kakšen bo ta novi red na koncu videti. Z utripajočimi srci stojimo pred vrati v nepredstavljivo veliko, čudovito in osupljivo kulturo. Ne bomo je več videli, vendar ji utiramo pot.

Kdo lahko reče, kako bo izgledal imperij, v katerem se bo arijec lahko ponovno izkazal kot ustvarjalec kulture, imperij, ki mu bo nekega dne na voljo znanje in vse bogastvo te zemlje? In ne le ta arijski svetovni red je naš cilj. Za njim se skrivajo še skrivne sanje, zadnji, skriti cilj: novi človek!

Nietzsche pravi: "*Človek je nekaj, kar je treba premagati.*" Tu stojimo v veri in šoku pred najbolj oddaljeno in končno mejo našega nacionalsocialističnega svetovnega nazora, za katero se bo šele razkril smisel razvoja vsega življenja, smisel evolucije. Človek, ki izčrpa vse, kar se skriva v njem, ki se odpravi osvojiti vesolje in premagati čas, človek, ki sebe razume le kot most do nečesa nepredstavljivo velikega in novega, ki si upa narediti naslednji korak v evoluciji.

Tu mora borec molčati, govori lahko le pesnik. Tistim, ki v sebi čutijo občutek veličine, bo Nietzschejev Zaratustra morda dal slutiti poslednje stvari.

To so sanje, ki stojijo za vsem. Sanje, ki so stare kot arijska rasa:

Arijci so povsod gradili mogočne templje, visoke stolpe in mogočne piramide, da bi se približali nebu in dosegli zvezde. Danes nimamo večjega privilegija, kot da lahko dojamemo ta kotiček skrivnosti našega zgodovinskega bitja in življenja.

Hrepenimo po novem človeku, ki opravičuje in dopolnjuje zgodovino človeštva. Človek je nekaj, kar je treba premagati.

Le nacionalsocializem, ki v sebi združuje vse sile in možnosti arijske rase, lahko oblikuje in vzgoji novega človeka, saj je ta razvoj pogojen tako duhovno kot biološko. Poskusili bomo.

Za raso in narod!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Nachdem Hitler nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 in der nationalsozialistischen Bewegung starb, ist es jetzt an der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Abwehr von Moskau, Vortrieb, Verteidigung und Verlobung haben nicht ausgereicht, die Karte der gesamten Erde unseren heldischen Führer Adolf Hitler zu überlassen.

Alle Nationalsozialisten sind weiterhin arbeitslos, Verloren und Kampfergebnisse stehen Scheitern an Scheitern an Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Die Bewegung ist zwar stiller geworden, aber die Gefahr des biologischen Volkstods ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der vorläufige Gegner ist aber dabei, die Volkstötung gegen alle weißen Völker (?) zu beginnen. Seine Mittel sind Lärmschlag, Überhöhung und Rassenmischung.

Ob "Nazi" oder "Hitler", ob in "Walden" oder im "Brennender", ob nur Propagandamental Schwafel oder auf einem Schießfeld andere Art, jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Hail Hitler!
Gottard Lisch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Novičke NS
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Prednje poročilo
Intervju z Molly
Tretji del

NSK: Vaši trenutni projekti so očitno povezani s filozofijo in umetnostjo.

Opitite svoje mnenje o vplivu teh tem na politiko.

Molly: Poskušam se vedno posodobljati fotografirajo, vendar se večinoma osredotočam na Adolfa Hitlerja in Volkjo - Clevelanda (www.mourningthefacient.com/ truth.htm). Zdaj sem na 21 straneh, a imam še veliko dela. Prevedeno drugo svetovno vojno je absolutno minsko polje informacije. Ko slišiš informacije o eni stvari, najdiš še dve stvari, ki jih je treba raziskati. Počutili se, kot da si arheolog, ki odkriva zakopano preteklost. Preteklost, za katero bi raje, da ne bi prišla na dan. Za poplavo informacij in slik se lahko ponovno zahvalimo internetu. Izjemno redke stvari so se z leti

the NEW ORDER
Number 176 (1975) Founded 1975 April 26, 2019 (136)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the post-war National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware Europeans and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gottard Lisch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO je največji na svetu
Ponudnik nacionalsocialistične propagande!
Tiskane in spletne periodične publikacije v številnih jezikih
Na stotine knjig v mnogih jezikih
Na stotine spletnih strani v mnogih jezikih

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!